

Nr 159.

Godkänd av första kammaren den 21 april 1926.

Godkänd av andra kammaren den 23 april 1926.

Riksdagens skrivelse till Konungen angående rätt för befattningshavare i centrala ämbetsverk att överklaga tilldelad disciplinär varning.

(Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 3.)

(Andra kammarens femte tillfälliga utskotts utlåtande nr 6.)

Till KONUNGEN.

I en inom riksdagen väckt motion har framhållits önskemålet att sådan ändring komme till stånd i gällande instruktioner för statens centrala ämbetsverk, att däri förekommande förbud mot klagomål över meddelad varning måtte bortfalla.

Riksdagens vederbörande utskott har i den ordning 46 § riksdagsordningen stadgar infordrat yttrande över motionen från fångvårdsstyrelsen, kommerskollegium, riksräkenskapsverket, järnvägsstyrelsen, socialstyrelsen samt skolöverstyrelsen.

Den i instruktionerna för åtskilliga centrala ämbetsverk förekommande bestämmelsen, att klagan ej må föras över varning, som av verkens styrelse meddelats eller fastställts, torde hava sin grund däri, att varningen av lagstiftaren betraktats mera såsom en förebyggande och vägledande åtgärd än som en i vanlig mening bestraffande sådan.

Emellertid torde det ej kunna förnekas, att en i officiell ordning meddelad varning i allmänhet uppfattas såsom ett straff och att den till sina verkningar understundom får stor betydelse. Exempelvis kan sådan varning, i händelse tjänstemannen därefter finnes skyldig till förseelse, vid dennas bestraffande verka till straffets förhöjande. En varning kan ock i avseende på det vitsord beträffande befattningshavarens tjänstgöring, vilket i vissa fall är av betydelse vid beslut rörande uppflyttning i högre löneklass, komma att inverka i sådan riktning, att tjänstemannen anses övertygad om misskötsel i tjänsten i högre grad än om varning ej förelegat.

Med hänsyn till de rättsverkningar en tilldelad varning sålunda kan hava för vederbörande tjänsteman, torde det få anses lämpligt och förenat med rättvisa, att den, som mottagit varningen, äger möjlighet att draga beslutet härom under högre myndighets prövning.

Någon olägenhet av besvärsrättens utvidgning på sätt motionären föreslagit torde icke vara att befara.

Riksdagen, som sålunda anser, att gällande förbud för ifrågavarande befattningshavare att föra klagan över tilldelad varning bör upphävas, får på grund härav anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes vidtaga sådan ändring i gällande instruktioner för statens centrala ämbetsverk, att i instruktionerna förekommande förbud mot klagan över meddelad varning må bortfalla.

Stockholm den 23 april 1926.

Med undersåtlig vördnad:
